

عنوان مقاله:

از روایت نگاری تا پژوهشگری تاریخ در جهان غرب

محل انتشار:

پژوهشنامه تاریخ، دوره 3، شماره 11 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

محمد نبی سلیم - استادیار گروه تاریخ دانشگاه آزاد اسلامی شاهرود

خلاصه مقاله:

تاریخ، این تکاپوی آدمی برای شناخت هویت خویشتن و تفسیر جهان، چگونه نوشته میشود؟ آیا تاریخ تکرار ملالت بار روایت پردازی راویان شیرین سخن است یادانشی و معرفتی برگرفته از روحیه پرسشگری و پویندگی انسان؟ برای درک عمیق از معنا و مفاد تاریخ باید دید که تاریخ را چگونه مینویسند. این جستار میکوشد تا با نگاهی گذرا به سیر تحول و تطور نگارش تاریخ در اروپا- که ما امروزه آن را کانون مدرنیسم و پیشرفت میدانیم- دگرگونیهای حادث شده در بستر زمانی دیرپا را، به معرض دید درآورد؛ تا بدرستی مشخص گردد که چگونه تاریخ نگاری از روایت پردازی و شرح حالنویسی به تحلیل مسائل تمدنی و اجتماعی تبدیل شد و از نگرشی دیکتاتور مآبانه به دیدگاهی دموکراتیک متمایل گردید. مقاله در چند پاره تنظیم شده و به مهمترین ادواتاریخنویسی در قاره اروپا و جهان غرب- از سدههای آغازین تاریخنگاری در عهد یونانیستان تا مکاتب نوین سده ۲۰ میلادی- و نظریات و کوشندگان هر یک از این مقاطع میپردازد. امید است آشنائی با روند تحولات مذکور و مقایسه آن با سیر تاریخنگاری در شرق و بویژه ایران، بتواند به روشن شدن پاره‌های از کاستیهای موجود در قلمرویت تحقیقات تاریخی ایران معاصر کمک نماید.

کلمات کلیدی:

تاریخ نگاری، اروپا، تالیفات تاریخی، دانش تاریخ، مکاتب تاریخ نویسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1858527>

